

PRENUMERATA

Kurjera warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannem):
Rocznie rs. 9, półr. rs. 4 k. 50.
Kwart. rs. 2 k. 25, mies. k. 75.
Za odnośnienie do domu w Warszawie dopłaca się miesięcz. k. 5.
Opłata za przesyłkę i koszt ekspedycji bezpłatnego wydania porannego na prowincję i do Ces. wynosi: rocznie rs. 3, półr. rs. 1 k. 50, kwart. k. 75, mies. k. 25.
Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcz. rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcane tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Dziś: Nawrócenie św. Pawła.
Wtorek: Polikarpa B. M.
Środa: Jana Chryzostoma B. W.
Czwartek: Flawiana i Leonarda M.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 57.
Zachód " " 4 " 27.
Długość dnia godzin 8 " 23.
Przybyło " " 0 " 45.

Wschód księżycy o godzinie 10 minut 27 w.
Zachód " " 9 " 66 r.
Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 2.
Dziś o godzinie 2-ej po południu ciepła 2° R.

OGŁOSZENIA.
Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.
Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1 1/2 kop.
Ogłoszenia do *Kurjera warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska nr 18.
Piątek: Franciszka Salezego.
Sobota: Martyny P. M.
Niedziela: Piotra Nolasko.
Poniedziałek: Ignacego B. M.

Redakcja, administracja i drukarnia na placu Teatralnym nr 9.—Telefonu nr 126.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Miłosza; jutro Skarbimira.
Zgromadzenia: Sesja zgromadzenia garbarzy. (Mieszkanie starszego zgromadzenia, Nowolipie nr 58—godzina 4 po południu.) — Kwartałna sesja zgromadzenia siodlarzy. (Mieszkanie starszego zgromadzenia, Leszno nr 23—godzina 6 po południu.)
Teatry: Wielki: dziś drugie i ostatnie przedstawienie liryczno-dramatycznej trupy francuskiej pp. Lassalle i Diendonné; jutro „Wesele Figara” (występ gościnnie panny Justyny Machwicówny); — Rozmaitości: dziś „Bezezelni”; jutro „Półświątek”; — Mały: dziś „Gasparone”; jutro „Wojna podczas pokoju”. (Godzina 7 i pół wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. Otwarty codziennie od godziny 10-ej rano do wieczora.

Jutro w kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim) odprawiona będzie o godzinie 10-ej zrana solenna wotywa, z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze przed ołtarzem św. Antoniego.
Z dniem dzisiejszym rozpoczęła się w kościele św. Ducha (po-paulińskim) nowenna do uroczystości oczyszczenia N. Marii Panny, przypadającej dnia 2-go lutego. Takową stanowić będzie odprawiona o g. 9-ej zrana w kaplicy N. Marii Panny Częstochowskiej wotywa, po której kapłan odmawiać będzie z obecny mi stosowne modły.

Przegląd polityczny.

W ubiegłym tygodniu czeska izba sejmowa była widownią walnej bitwy pomiędzy Niemcami i Czechami. Chodziło o przyjęcie lub odrzucenie wniosku censo-ralisty dra Plenera, żądającego podziału Czech na osobne okręgi sądowo-administracyjne, tak, aby w powiatach, zamieszkałych przeważnie przez ludność niemiecką, używanym był wyłącznie język niemiecki w szkole i urzędzie, a tem samem, aby zniemionem zostało słynne rozporządzenie ministerjalne z d. 18-go kwietnia 1880-go r., które równouprawnia w Czechach obydwaj języki krajowe.
Temu wnioskowi p. Plenera przeciwstawili czesi

swoje postulata, dążące do rozszerzenia praw języka czeskiego, nawet w stosunkach z władzami centralnymi państwa. W tym duchu postawił znany przewodca czeski, p. Trojan, wniosek, który w komisji uległ pewnym zmianom i stanął przed pełnym sejmem w przekształconej formie, pod nazwą wniosku dra Faezeka.

Przebieg dwudniowych rozpraw, w których namiętności po obu stronach przelewały się poza brzegi, podajemy w zwięzłym streszczeniu jednego z pism galicyjskich, które słaby przynajmniej promyk rzucił na rozmiary ważnych prawno-politycznych pytań, w grę wprowadzonych. Tutaj dodamy tylko, że podstawą walki pomiędzy Czechami a Niemcami jest różnica zasadnicza poglądu na istotę Czech, jako prowincji austriackiej. P. Plener z lekkim sercem żąda podziału jej na niemiecką i czeską połowę, bo dla niego Czechy nie są niezem więcej, tylko prowincją monarchji habsburskiej, tylko pojęciem geograficznym, podczas kiedy dla patriotów czeskich stanowią one nietykalną jedność historyczną, odrębny organizm prawno-państwowy, wcielony do składu krajów koronnych Austrii, ale nie połknięty przez nią.

Oto wspomniany szkic dwudniowych rozpraw z d. 18-go i 19-go b. m.:

„Rozprawy sejmowe nad wnioskiem pp. Plenera i Trojana przybrały bardzo szerokie rozmiary. Z prawicy przemawiał dr Matusz, dr Edward Greg, hr. Palfy, hr. Wiedersperg i jako generalny mówca hr. Ryszard Clam-Martini, który w zastępstwie chorego brata swego, hr. Henryka, coraz wyraźniej urasta na przewodcę tak zwanej historycznej szlachty czeskiej. Największą ciekawość obudził właściwie pierwszy występ hr. Palfyego. Jako siostrzeniec ś. p. hr. Kolowrata, hr. Palfy stał się spadkobiercą znacznego majątku tej starożytnej rodziny; osiadł w Czechach, nie wyrzekł się swej narodowości madyarskiej, ale ukochał kraj, który mu się stał drugą ojczyzną. Hr. Palfy jest zresztą jednym z najzdolniejszych reprezentantów szlachty austro-węgierskiej. „Nie jestem — rzekł wczoraj — ani Niemcem, ani Czechem, ale żywię gorącą miłość dla kraju, w którym żyję od lat wielu i któremu w mych dzieciach wychowuję wiernych synów. Nikt nie może mi zarzucić, abym w tutejszych sporach narodowo-

ściowych powodował się namiętnością. Otóż rozważając wniosek mniejszości (p. Plenera i towarzyszy) z mego bezstronnego stanowiska, sądzę, że zawiera niebezpieczeństwo dla kraju. Dalej hr. Palfy wymownie wskazywał na takt i instykt polityczny węgierów, u których w chwilach doniosłych, gdy chodzi o dobro kraju, ustają wszelkie spory. Mowa hr. Palfyego była dobrze obmyślana i wygłoszona w rajnceiwszych zamiarach. Słowo w słowo tak samo byłby przemawiał polak, znajdujący się na miejscu hr. Palfyego. Praktycznego skutku niestety nie mogła wywrzeć, bo jak centraliści niemieccy, tak też i czesi (przynajmniej w wielkiej części) żywią pewien wstręt do madyarów.

To też następni mówcy skorzystali tylko z znacznych słów hr. Palfyego, aby to zaznaczyć, że madyarzy u siebie wynarodowiają, że Niemcy byłiby szczęśliwymi, gdyby mogli tak panować w Austrii, jak madyarzy z drugiej strony Litawy, że czesi nie dadzą się tak łatwo wynarodowić, jak słowacy.

Mowa dra Matusza była jak zawsze wytrawna i poważna; tak samo mowa hr. Ryszarda Clam-Martini, choć ten świetnie pisze, niż mówi. Natomiast dr Edward Greg, ubiegający się za błyskotkami krasomówcami i paradoksami, niezawsze pozostał w zgodzie z przepisami taktu. I tak pod koniec swej mowy p. Greg zapewnając, że jest to dla Austrii wielkim szczęściem, iż Czechy dotąd nie zostały zgermanizowane — zapytał dalej: „Cóżby się z Austrią stało, gdyby jej bytu nie bronił naród czeski? Czyżby znalazła obronę u madyarów? Przypomnijmy sobie tylko rok 1866-ty i legjony jen. Klapki (jak gdyby za takie wykroczenie jednostek można czynić odpowiedzialnym naród węgierski i jak gdyby słynne: „*moriamur pro rege nostro*” z czasów wojny 7-letniej nie znaczyło więcej od legjonu Klapki). Może u polaków? Ale mimo wszelkiej lojalności i przywiązania polaków do monarchji habsburskiej, można sobie wystawić, że gdyby się okoliczności zmieniły, interes ich własny zaważyłby u nich więcej, niż interes rakuski. To jest rzecz przyrodzona. Słoweńcy zaśłabi... Niemcy — niepewni.”

Otóż pominiawszy okoliczność, że p. Edward Greg w roli gorliwego patrioty austriackiego nie wygląda

KRONIKA TYGODNIOWA.

Budzenie się piądu przedsiębiorczości w Warszawie. — Będziemy mieć nareszcie przewodników w tem mieście... Co nam mówi o naszej ziemi? — Najprostszym sposobem wywołania ruchu ekonomicznego. — Biografia człowieka, któremu nie dają ani powiesić się, ani utopić. — Co bywa, gdy przerywany pasażer trafi na domyślnego doróżkarza?

Nareszcie ocknął się w nas duch przedsiębiorczy. Nie będą już obcy na naszej ziemi wyprzedzać nas rozbijający korzystnych interesów. Zdobyliśmy czarno-rodzijski pierścień śmiałej inicjatywy, a jeżeli dotąd mówiono o polaku mądrym po czasie, to od dziś niechajnie zaczną mówić: o polaku bardzo mądrym przed czasem.

Te drugą epokę mądrości — zawczesnej otwiera u nas „kantor przewodników po Warszawie, przeznaczony dla cudzoziemców”.

Rzadki wypadek, aby sam tytuł instytucji tak dobitnie streszczał jej działalność. Co będzie robił kantor? Będzie utrzymywał przewodników, rozumie się, oprowadzających. Co będą robili przewodnicy? Będą wadzić? Ależ prosta rzecz, że cudzoziemców. Po czem będą oprowadzali? Boże drogi! rozumie się, że w Warszawie.

Pomysł „kantor” dowodzi, że inicjatorowie, obok dłałości o honor miasta, mają jeszcze anielskie serca. Czyż bowiem Warszawa nie zyska w oczach świata

ta, jeżeli kilkakroćtysięcy odwiedzających nas Niemców, Francuzów, Anglików i Amerykanów dokładnie obejrzą nasze muzea, galerje, zakłady higieniczne i dobroczynne, wspaniałe budowle, potężne fabryki i mnóstwo tym podobnych osobliwości? Czy zaś byłoby pięknie, gdyby, skutkiem braku przewodników, ci szlachetni cudzoziemcy narażali się na zbłąkanie w labiryncie naszych doków, ulic i gmachów, gdzie niejeden, nie znalazłszy wyjścia, mógłby umrzeć z głodu, wśród miasta najgłośniejszego pod słońcem, z kieszeniami pełnymi luidorów, sterlingów albo dolarów?

A cóż mówić o tem, ile wygra nasz przemysł, gdy inteligentni przewodnicy ukażą mającym cudzoziemcom — składy nierównanej stali, tak pięknie oszlifowanych brylantów, tyle gustownych tkanin, pysznych galanteryj, zadziwiających sprzętów? Jasna rzecz, że, po kilkuletniej działalności kantoru, handel świata, rozproszony dziś po Londynach, Paryżach, Filadelfjach, musi skoncentrować się w Warszawie.

Prawda, że w najbliższej przyszłości kantor może nie mieć zajęcia. Cudzoziemców widzimy jeszcze niezbyt wielu, nasze doki nie zaczęły, muzea i galerje dopiero w zawiązku, a pod gmachy o watykańskich rozmiarach nawet niezakupiono gruntu. Gdy jednak wszystko to zostanie kiedyś wykonane, wówczas żaden zagraniczny aferzysta nie uprzedzi nas z założeniem „kantor przewodników”, bo kantor już będzie istniał.

To właśnie znaczy: mieć rozum przed czasem. Nawet na długo przed czasem.

Nie twierdzą, aby członkowie kantoru musieli dziś koniecznie siedzieć z założonymi rękami. Owszem, już i teraz w Warszawie trafiają się ciekawi cudzoziemcy i godne widzenia osobliwości.

Nie dalej jak w sobotę mieliśmy na wielkiej scenie garstkę Francuzów tak ciekawych, że dla obejrzenia ich cały teatr szczelnie się zapelniał, a nawet w pustych zazwyczaj łóżach złączyło się po kilka rodzin. Różnych zaś osobliwości mamy tyle, że sam, choć nie jestem przewodnikiem, mogę kilka wymienić. Naprzykład:

Nasza zima. Pan Le... czy La..., Francuz i mieszkaniec Paryża, gdzie raz na parę lat widują lód na wodzie, ilekroć zdarzyła mu się sposobność, używał w swoim kraju ślizgawki.

Jednego roku nauczył się zwykłej jazdy na podszwach, drugiego na podszwach z przyklekaniem, w trzecim roku już jeździł na jednej łyżwie, a w czwartym — na dwu.

Gdy pewnej zimy na jakiejś sadzawce paryskiej ukazał się przystrojony w obie łyżwy, gdy przejechał tam, napowrót, wzdłuż i w szersz i ani razu się nie przewrócił, zdumiona publiczność dała mu brawo, a jeden ze znajomych reporterów wydrukował w dzienniku, że pan Le... czy La... jest — najpierwszym łyżwiarzem w świecie!

Nie dziwnego, że nasz bohater, przeczytawszy czarno na białem, uwierzył w swoją sztukę. Nie zwłószcząc tedy, zabrał kilkanaście egzemplarzy owego dziennika, wydał sobie litografowany patent na

dosyć poważnie, teoria jego jest politycznie całkiem fałszywą. Sam naród czeski, mimo najlepszych chęci, nie zdołałby obronić Austrii, której potęgą zasada się właśnie na związku wszystkich narodów, złączonych pod berłem habsburskiem. Jeżeli często centraliści przypisywali stronnictwu niemieckiemu wyłączny przywilej patriotyzmu austriackiego, to p. Edward Gregr nie powinien był naśladować tego przykładu niedobrego.

Ze strony niemieckiej przemawiali jako reprezentanci grupy „uniarkowanej” pp. Plener, dr. Schmejkal, hr. Scharschmidt i dr. Russ, jako reprezentanci ostrzejszego tonu: pp. Barenther i nieodzowny dr. Knotz. Argumenta mówców lewicy można sprowadzić do trzech głównych kategorii: 1) że narodowość niemiecka znajduje się w stanie walki obronnej przeciwko napaści czeskiej i systematycznemu rugowaniu urzędników niemieckich nawet z powiatów czysto-niemieckich; 2) że takie wypieranie żywiołu niemieckiego z zajętych dawniej pozycji narusza jedność państwa, która powinna być przeciwnie ścisła, ponieważ także w ościennych państwach przeważa kierunek unitarny; 3) że nieisk Niemców w Czechach musi koniecznie wywołać powszechne oburzenie w cesarstwie niemieckim i że przeto z czasem „wewnętrzna kwestja niemiecko-czeska stanie się kwestją ogólnoniemiecką”. Wszyscy mówcy lewicy dotyczyli tych trzech względów, choć dr. Schmejkal, który nie wyrzekł się jeszcze nadziei dostąpienia kiedyś obok hr. Oblameckiego urzędu ministra, usiłował swym wywodom nadać formę trochę dyplomatyczniejszą, gdy przeciwnie p. Knotz ze zwykłą namietnością rzucił się w wir śmiesznej przesady i eburzających pogroźek.

Rozprawy te trwały wczoraj 10 godzin na posiedzeniu rannem i wieczornem. Na posiedzeniu dzisiejszem przemawiał najpierw sprawozdawca mniejszości komisji, dr. Plener. Oskarżał większość, że wniosku jego nigdy nie rozważała przedmiotowo, praktycznie i spokojnie, lecz namietnie i ze stanowiska politycznej korzyści, dalej twierdził, że czesi w powiatach niemieckich dopuszczają się ciągłych szykan, że urzędnik czeski w tych powiatach stał się żywiołem wstrętnym. Jest to skutek czeskiej surowości. Oddzielenie niemieckich powiatów jest jedynym środkiem do zabezpieczenia egzystencji Niemców. O podziale Czech nie ma mowy. Wszakże aż do 18-go kwietnia 1880-go r. (wydanie rozporządzenia językowego) jedność Czech nie była naruszona, a my domagamy się tylko przywrócenia stanu, który wtedy istniał. Następnie mówca polemizuje przeciwko wywodom dra Gregra i zarzuca mu, że przedstawił rzecz tak, jak gdyby Austria istniała z łaski Czechów i oświadcza, że warunkiem wszelkiej ugody z Czechami jest przyjęcie przez tychże niemieckiego języka państwowego.

Sprawozdawca większości komisji, notariusz Fachek, w długim i gruntownym przemówieniu wykazuje słuszność wniosku, opartego na zabezpieczeniu przez konstytucję równouprawnienia języków, tudzież na dawnym prawie publicznym czeskim, które nie zostało zniesione w sposób legalny, lecz przeciwnie zatwierdzone przez wszystkich monarchów przy koronacji, a po raz ostatni przez cesarza i króla Ferdynanda odrębnym pismem z d. 30-go marca 1848-go r. Następnie izba znaczną większością (cze-

si i wielcy właściciele) uchwaliła wnioski komisji. Według tych wniosków sejm wzywa rząd, aby celem przeprowadzenia równouprawnienia językowego: a) przedłożył radzie państwa, a o ile to należy do jej kompetencji, odnośnie projektu; b) wydał odnośnie rozporządzenia dla urzędników państwowych; c) przedłożył sejmowi czeskiemu w przyszłej sesji projekt ustawy, dotyczącej znoszenia się władz krajowych z państwowymi. Zauważmy jeszcze, że z powodu choroby trzech najwybitniejszych członków sejmu czeskiego: dr. Rieger, hr. Henryk Clam-Martinić i dr. Herbst, nie brali udziału w tej ważnej bitwie parlamentarnej.”

Br. Z.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Wskutek zawiei śnieżnej druty telegraficzne porzysywane zostały na znacznej przestrzeni pomiędzy Odessą a Kijowem, do tego więc miasta wysyłają się wszystkie depesze, zkad dopiero ekspedjowane są do Odessy najbliższymi pociągami.

— Pojutrze, dnia 27-go b. m., odbędzie się w biurze zarządu księstwa łowickiego w Skierniewicach licytacja na sprzedaż drzewa w leśnictwie Skierniewice, a mianowicie w obrębie Strzelna wartości 5,013 rs., Miłochniewice 2,868 rs. i Rzepki 3,094 rs.

— Projekt założenia kasy zaliczkowo-wkładowej dla urzędników i oficyalistów warszawskiej komory celnej uzyskał zatwierdzenie władzy i w myśl tego w tych dniach wybranym został zarząd dla bezwzględnego wprowadzenia w czyn tej filantropijnej instytucji. Podług ustawy, nowa kasa zaliczkowo-wkładowa obowiązuje wszystkich urzędników warszawskiej komory celnej, którym, oprócz dobrowolnych wkładów, potrącanem będzie na rzecz kasy 4% od pobieranej płacy.

— Dnia 23-go lutego odbędzie się w Warszawie w kancelarji komitetu zarządzającego zakładem wód mineralnych ciechocińskich licytacja na sprzedaż w jedne ręce 55,000 pudów soli, znajdującej się w zapasie w zakładzie warzelnii soli w Ciechocinku.

— We czwartek, dnia 28-go b. m., odbędzie się niedoszła do skutku w pierwszym terminie sesja urzędu starszych zgromadzenia nożowników.

— Dnia 4-go lutego, o godzinie 5-ej po południu, odbędzie się w mieszkaniu starszego półroczna sesja zgromadzenia blacharzy.

— JE. ks. biskup diecezji sandomierskiej Sotkiewicz udzielił w tych dniach w katedrze sandomierskiej święceń kapłańskich alumnom tamtejszego seminarjum: Wincentemu Krawczyńskiemu, Janowi Kwietniowi, Kazimierzowi Podwysockiemu, Ignacemu Szadkowskemu i Maciejowi Zielińskiemu.

— Z literatury.

* *Tygodnik ilustrowany* zamieszcza w dwóch ostatnich numerach wyczerpujący artykuł o dziejach b. Banku polskiego.

Jest to praca kreśląca zarazem rozwój kredytu za czasów Królestwa.

* Znana powieść J. I. Kraszewskiego, drukowana w feljetonie pisma naszego p. t. „Bez serca”, przełożoną została na język francuski przez Władysława

Mickiewicza i wyszła z druku nakładem Westhausera, wydawcy paryskiego.

Nie potrzebujemy dodawać, że przekład staranny i wierny, usiłując odwzorować artystyczne przymioty tej pięknej i barwnej powieści, która w procesie wytoczonym Kraszewskiemu przez sądy pruskie tak rozgłos znalazła.

— Z teatru i muzyki.

* Doroczny koncert na dochód niezamożnych uczniów tutejszej szkoły weterynaryjnej odbył się według ostatecznej zapowiedzi w dniu wczorajszym.

Co do terminu więc, program spełnił zobowiązanie, natomiast uległ on zmianie co do treści, pod tym natomiast względem, że objęta nim komedjka „Pani pani”, jeden z najbardziej interesujących numerów, z powodu, że „panią” być miała panna Marczelina „panem” p. Leszczyński, z niewiadomych przyczyn wykonaną wcale nie była.

Zawód ten starali się wynagrodzić publiczności inni czynni uczestnicy koncertu.

Panią Dowiakowską słuchacze obsypali oklaskami, na które też najsluszniej zasłużyła wyborem odśpiewaniem arcytrudnej arji z „Oberona”.

Młody tenor p. Turowski w arji z „Faworyty” dał dowód, że pozbywszy się tremy, jaka na pierwszym publicznym występie w Towarzystwie muzycznym pozabawił go wszelkich środków wokalnych, może swoim głosem zrobić słuchaczom przyjemność i stać artystą.

Zachęcony oklaskami p. T. odśpiewał nad program „Szumią jodły”.

W części wokalnej wystąpił jeszcze młody amator p. A. K., posiadający dźwięczny głos barytonowy. Koncert rozpoczął się pięknie wykonanym kwartetem Schumana.

Panna Pławińska, utalentowana fortepianistka, i p. Puchalski skrzypek, przyczynili się do urozmaicenia koncertu.

— Poświęcony sobie wierszyk p. Mostowskiego p. t. „Jedynaczka”, wypowiedziała z właściwym sobie wdziękiem panna Czakówna.

* Na wczorajszym posiedzeniu komitetu konkursu imienia Bogusławskiego odczytano czteroktowy dramat „Lena”.

Następne posiedzenie naznaczono na czwartek nadchodzący.

* Repertuar teatrów warszawskich na tydzień bieżący zapowiada co następuje:

Teatr Wielki.

Dziś: drugie przedstawienie trupy francuskiej pod dyrekcją pp. Lassalle i Diendoné; jutro: „Wesele Figara” (występ panny Machwiciówny); we środę: „Flick i Flock”; we czwartek: „Łucja z Lammermooru” i „Divertissement”; w piątek: „Gasparone”; w sobotę: „Wesele Figara” (występ panny Machwiciówny); w niedzielę: „Halka”.

Teatr Rozmaitości.

Dziś: „Bezczelni”; jutro: „Półświatek”; we środę: „Maż z grzeszności”; we czwartek: „Gęsi i gąski”; w piątek: „Bracia Rantzau”; w sobotę: „Właściciel kuźnicy”; w niedzielę: „Czy pani przyjmuje?” (pierwszy raz) i „Hrabia rejent”.

Teatr Mały.

Dziś: „Gasparone”; jutro: „Wojna podczas pokoju”; we środę: „Gasparone”; we czwartek: „Mimoza” (pierwszy raz) i „Pani doktor i pan szwaczka” (pier-

profesora łyżwiarstwa i — jazda do obcych krajów, pokazać ludziom jak się ślizga!..

Rozumię się, że najpierw przyjechał do nas, wiedząc, że dobrodusznym zachwyca się, jeżeli nie jego łyżwiarstwem, to przynajmniej paryskim akcentem.

Przyjechał, ostemplował paszport na granicy, wysiadł w Warszawie i wziąwszy na dworcu sanki, z łyżwami pod pachą, i znaczkami oficera sztuki łyżwiarskiej na paltocie, kazał się wieść do hotelu.

Ladwie jednak wydobył się z sanki i stanął na naszym chodniku... bęc!.. upadł i nieborak zwichnął nogę w kostkę.

— Miljon djabłów! — krzyknął! — ależ ja nie wiedziałem, że u was taka ostra zima...

Podobno już jest zdrow, ale przed publiką ślizgać się nie chce i wraca do Paryża, mówiąc:

— Tu dla mnie lód zaśliski.

Artyści jednak francuscy, którzy występowali w naszym teatrze, nie doszli jeszcze do podobnego wniosku. Owszem wciąż wyobrażają sobie, że w Warszawie mogliby być profesorami dramatu i komedji.

— Nie godzi się obwiniać biedaków, że zawróciło im głowy światne przyjęcie. W Paryżu o ich grę nie debijano się nawet po pół franka za krzesło, tu zaś na wagę złota rozchwytała bilety śmietanka towarzystwa.

Ruch ekonomiczny. Gdybyś czytelniku wjechał do miasta, gdzie, skutkiem braku kupujących, rdzewieją drzwi w sklepach, gdzie w gazetach nie ma reklam handlowych, albo są w najpierwotniejszej

formie, gdzie na ulicy widuje się tylko zwykłych przechodniów i zwykłe dorożki, — miałbyś prawo powiedzieć:

— W mieście tem nie ma ruchu handlowego.

Gdybyś jednak naodwrot zajechał do miasta, gdzie wystawy sklepowe przypominają galerje obrazów i zatrzymują tłumy przechodniów, gdzie większa część gazet jest zapełniona najdowcipniejszymi reklamami... Gdybyś na chodnikach i murach domów czytał napisy o wyprzedazy, gdybyś spotykał wozy napełnione maskami, ogłaszającymi o kroplach od bólu zębów, albo pigułkach od bólu głowy. Gdybyś widział indywidua w jaskrawych strojach noszące na dragach szylidy, albo rozbijał się o sklepowe szafki, które same chodzą po ulicy, niezawodnie rzekłbyś:

— To miasto cieszy się olbrzymim ruchem handlowym.

W Warszawie jest podobno stagnacja, mało kupujących, słaby kredyt. Mimo to możemy mieć „ruch handlowy”, ponieważ ma powstać: „kantor wszelkiego rodzaju reklam” drukowanych i malowanych, chodzących, jeżdżących i gadających.

Niech tylko na ulicach pokażą się reklamiarze w czerwonych kostjumach i na szudach, rymowane ogłoszenia w dziennikach, triumfalne wozy z szylidami fabryk perkalików, doniesienia przyklejone do każdego drzwi, każdej latarni, każdego chorego, który upadnie na ulicy. Niech w końcu sklepy zaczęną się zapełniać posłańcami przebranymi za kupu-

jącą publiczność, wówczas śmiało będziemy mogli powiedzieć:

— Chwała Bogu! skończyła się już stagnacja, dzięki „kantorowi robienia wszelkiego rodzaju reklam”.

Może być, że wszystkie te sposoby nie napełnią kasy ani jednemu kupecowi, nie zbudzą kredytu, nie zażegnają bankructw, ale — nie ma się czem martwić...

Czyliż bowiem tak daleko do końca świata... *Miłość bliźniego.* Trzecią osobliwością Warszawy, którą można okazywać cudzoziemcom, są pewne fakta, nienajgorzej streszczone w poniższym liście:

„Laskawy panie! Jestem człowiek tak nieszczęśliwy, że nawet wątpię, czy ta moja najuniższona skarga na los trafi do pana, a następnie do ogółu.”

Widocznie cięży na mnie jakieś przekleństwo, objawiające się w ten sposób, że albo nie mam szczęścia do ludzi i wówczas jest mi źle, albo mam szczęście do ludzi i wówczas jest mi jeszcze gorzej.

Byłem kiedyś średnio-zamożnym rzemieślnikiem, miałem żonę i dziecko, ale — nie miałem szczęścia. Bieda ta zaczęła się od pożaru, po którym mój gospodarz postawił sobie jeszcze większy dom, a ja wszystko straciłem. Nędznych moich mebli nie chciał nikt ratować; jeden zaś pan, trochę laskawszy mnie w tym wypadku, najlepszy mebel, komoda, wyrzucił mi z czwartego piętra na ulicę tak mocno, że rozleciała się i kilkanaście rubli schowanych w niej zginęło.

W parę dni inni pogorzeley dostali wsparcie ze

wszy raz; w sobotę: „Mimoza” i „Pani doktor i pan szwaczka”; w niedzielę: „Mimoza” i „Czula struna”.

Sale redutowe.
W niedzielę piąta maskarada, w czasie której o północy na scenie teatru Rozmaitości odegrana zostanie komedjka: „Pani doktor i pan szwaczka”.

* Liryczno-dramatyczne towarzystwo francuskie wystąpi dziś po raz drugi i ostatni na deskach teatru Wielkiego.

Zmieniony program tak się przedstawia: 1) „Le petit hôtel” (komedja); 2) „Intermède” (arje i monolog); 3) „A la porte” (komedja); 4) trzeci akt opery Thomasa „Hamlet”.

Trupa francuska opuszcza w dniu jutrzejszym nasze miasto, udając się na szereg gościnnych przedstawień do Petersburga.

* Panna Justyna Machwicówna da się usłyszeć jutro na naszej scenie jako Cherubin w „Weselu Figara”.

* Z trzyaktowej komedji francuskiej Henryka Bissona „Deputowany z Bombignac” rozpoczęto próby pamięciowe.

W obsadzie tej sztuki figurują: panie Czakówna, Jerzynówna i Ostrowska, tudzież pp. Ładnowski, Sobiesław, Tatarkiewicz i Wolski.

„Deputowany z Bombignac” wprowadzony zostanie na repertuar teatru Rozmaitości jednocześnie z ukazaniem się „Chaty za wsią” na scenie teatru Wielkiego.

Premjery te odbyć się mają w przyszłym tygodniu.

Teatr Mały wystawić ma niebawem dwuaktowy oryginalny obrazek miejski p. Józefa Grajnera „Pan Łapcewicz”.

Utwór ten ilustrowany jest muzyką.

* Zdrowie Żółkowskiego w ostatnich dniach pogorszyło się znowu.

Znakomity artysta zmuszony jest pozostawać w łóżku.

Pierwszy koncert znanego fortepianisty p. Alfreda Grünfelda odbędzie się w nadchodzącą sobotę w salach redutowych.

Współdziałal w koncercie tym przyjmie panna Szczepkowska, artystka naszej opery.

* Orkiestra amatorska utworzona w Towarzystwie muzycznym, została powiększoną o 11 osób.

Tym sposobem zamiast 39 na najbliższym wieczorze wystąpi 50 osób.

* Komitet Towarzystwa muzycznego prosi osoby, które zapisały się na ansamble solowo-wokalne, aby poczawszy od d. 28-go b. m. zechciały zbierać się co czwartek na próby, jakie odbywać się będą o godzinie 8-jej wieczorem w lokalu Towarzystwa.

W salach redutowych.

Czwarta tegoroczna maskarada należy już do przeszłości.

Rozpocząwszy krótki ale hałaśliwy swój żywot wczoraj około godziny jedenastej przed północą, zakończyła go dziś o czwartej zrana.

Ze był hałaśliwym i gwarowym, nie w tem dziwnym, bo na ten hałas i gwar składało się do czterech tysięcy osób, które na sale redutowe przyszły po rozrywke, z wiarą i nadzieją, że znajdą nie tylko rozrywkę, ale może i coś więcej.

składek, które mnie jednak ominęło, jako nie mającego szczęścia do ludzi.

Trochę później wynajęłam lokal, przyczem z biedny musiałem płacić nieregularnie. Innym jakoś to niechodzi, ale mnie, żem nie miał szczęścia, wyrzucili z domu na bruk. Tułaliśmy się parę dni i może nawet z tego dziecko mi umarło.

Od tej pory wraz z żoną chodziliśmy po Warszawie z mieszkania przy familji do mieszkania przy familji, zmieniając lokal co tydzień albo i prędzej.

Wina to potrochu mego nieszczęścia, a potrochu i na ziemi, prosząc różne osoby ażeby pozwoliły nam nie umierać z głodu, ale...

Co tu dużo gadać. W końcu umarła mi żona. Kiedy sam jeden szedłem za trumną, aż karawaniarz zapłakał. No — myślę — przynajmniej w jednym sercu znalazłem litość, więc pytam:

— A czego to płaczecie, panie karawaniarzu?

— Cóż nie mam płakać — on mówi — kiedy taki marny pogrzeb, że pewnie nawet na piwo nie dostanę...

Trochę później upadłem z wycieńczenia na ulicy. Otoczyła mnie kupa ludu: jedni mówią — ma konscience do ludzi, pijaki!... Żem jednak nie miał szczęścia i czy nie chcę okraszyny chlepa?

Hal — myślę — kiedy tak, trzeba skończyć. Wszedłem do pustej szopy przy domu i znalazłszy kawałek powroza, powiesiłem się u belki...

Tymczasem w tej właśnie chwili wróciło mi szczęście do ludzi, bo znalazł się stróż, który mnie odebrał i dawszy mi kulakiem w zęby, powiedział:

Bo i cóż jeżeli nie nadzieja trzymała przy filarach — owych portach, w których zwykle spotykają się ci, którzy spotkać się pragną, całe roje wystrójonej młodzieży i niemłodzieży.

A młodzież i niemłodzież rzuciła badawcze spojrzenia na fale przesuwające się przed jej oczami, szukając i starając się odgadnąć ową tajemniczą maskę, która kazała jej stać i czekać na tym posterunku.

Z ziewających fizjonomij wielu tych panów wnosić trzeba, że nadzieja nie jest bardzo zabawną towarzyszką w sali maskaradowej.

Było jednak i wielu nawet takich, na których losy były łaskawsze i niosąc im w darze parę chwil zawsze w tych warunkach interesującej rozrywki, bo wczorajsza maskarada — oddajmy jej sprawiedliwość — zgromadziła sporo tego, co dawniej nazywano *le monde*.

Bogaty też był dzień wczorajszy w kostjume charakterystyczne, niektóre nawet bardzo ładne i gustowne.

Gdyby do tych wszystkich żywiołów dobrej zabawy można było choćby z zagranicy sprowadzić trochę humoru i nieco dowcipu, o które u nas coraz trudniej, można by nazwać czarwartą maskaradę roku pańskiego 1886-go zabawą zupełnie udaną.

Bez tych, niezbędnych, na nieszczęście przypraw taka opinja byłaby pochwałą nad zasługę.

Maskarada na ulicy.

W dniu wczorajszym przed rozpoczęciem maskarady ulica Senatorska przedstawiała niezwyły widok.

Na chodniku sunęły roje masek i kostjumów, co czyniło wrażenie maskarady ulicznej.

Powodem tego była... oszczędność...

Wielu uczestników zabawy przybyło z domu piechotą...

Zajście na maskaradzie.

Jeden z „maskaradowiczów”, chcąc *quand même* przekonać się o osobistości intrygującej go maseczki, dopuścił się nadużycia, za które słusznie będzie odpowiadał.

Ow jegomość został zaczepiony przez domino, które złośliwie przypominało mu pewien fankik bardzo nieprzyjemny, a wiadomy jedynie w bardzo ograniczonym kółku osób.

Pan * * * zamiast pokryć milezieniem zaczepkę maseczki, oburzył się i gwałtownie żądał, aby mu powiedziała swoje nazwisko lub źródło, z którego została poinformowana.

Maska wobec brutalnego żądania w tej chwili p. * * * opuściła i schroniła się pod opiekę p. X., z którym pod rękę przeszła z sali redutowej do teatru.

Pan * * * nie dając jednak za wygraną, ścigał osobę intrygującą i w korytarzu usiłował zedrzeć jej maskę.

Zapobiegł temu towarzysz napastowanej, grożąc wezwaniem policji.

Pogrożka poskutkowała i natarczywy jegomość ustąpił, za usiłowanie jednak brutalnego czynu został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

Z Towarzystwa wioślarskiego.

Zwołane na onegdaj o godzinie 8-jej wieczorem

— Zmykaj stąd pókiś cały i dziękuj Bogu, że cię do policji nie oddam. Masz szczęście!...

Zastanowiwszy się, uznałem w duchu, że juźci to nieładnie wieszać się na cudzym sznurze i w cudzej szopie. Ale, żem nic lepszego nie miał do zrobienia, więc poszedłem na most i — skoczyłem w Wisłę...

Shczęście do ludzi widać zupełnie mi się wróciło, bo ledwie połknął trochę wody, zaraz jeden z mostu rzucił mi linkę, drugi podpłynął czołnem, a trzeci skoczył jak był w odzieniu, złapał za łeb i, choć szamotałem się, wyciągnął na brzeg.

Odsiedziawszy swoje, teraz znowu chodzę po ulicy i rozmyślam nad dziwnym losem. Bo czy to nie dziwne, że, ile razy chcę roboty, albo kredytu, albo choć kawałek chleba, to — nie mam szczęścia. Ale niech tylko wieszam się albo topię, zaraz znajdują się dobrzy ludzie, tak na mnie łaskawi, że narażają własne życie, byle mnie uratować?

Może pan razzy podziękować im w moim imieniu, za tyle troskliwości?

Wzajemne zaufanie. Oto co opowiadał pewien lubliniak, chwilowo bawiący w Warszawie.

„Chcę rano o 5-jej dostać się na kolej nadwiślańską, nająłem sanki. Ponieważ jednak wiem z gazet, że w Warszawie pełno rabusiów (a dorożkarze między nimi najpierwsi), więc na drogę do stacji zaopatrzyłem się w tęgi kij.

Ledwie wsiadł, zaraz mina sankarza wydała mi się podejrzana. Jeszcze wmieście miałem trochę otuchy, lecz gdy minęliśmy ostatnie domy, nie wątpiłem, że dorożkarz ma jaknajgorsze zamiary.

Istotnie człowiek ten co chwilę oglądał się na

nadzwyczajne zebranie Towarzystwa wioślarskiego, nie mogło przyjść do skutku dla braku prawomocnej liczby członków w myśl obowiązującej ustawy.

Blisko trzy godziny paruset wioślarzy oczekiwało w niepewności na skompletowanie listy obecności.

Brakowało jednak do 315 jeszcze 40.

Ostatecznie, gdy nikt więcej nie przybywał, musiano się rozjechać.

Według ustawy, ogólne zebranie z tym samym porządkiem dziennym zostanie zwołanem w terminie dwutygodniowym i odbędzie się bez względu na liczbę obecnych.

Kasa obrońców.

Nadeszła do Warszawy zatwierdzona przez władzę wyższą ustawa kasy obrońców, o której pozytywnie oddawna gremjum tutejsze ubiegało się.

Kasa ma na celu filantropję koleżeńską, a mianowicie pomoc dla wdów i sierot po adwokatach, tudzież dla tych ostatnich, o ile wyszli z praktyki skutkiem choroby lub starości.

Zanim podamy trochę organizacji, wyjmujemy z niej ważniejsze ustępy.

Zarząd składa się z pięciu członków i prezesa, obieralnych z koła, wpisanego do stowarzyszenia.

Wpisowe wynosi rs. sześć, opłata roczna rs. 18.

Każdy z członków, prócz przywileju do ewentualnego wsparcia, korzysta z lokalu, służby i czyteln, przywieszanych do instytucji.

Ustawa wprowadza żywioł nadzoreczy etyki obrończej, dozwalając usuwania z koła tych, co na to zasłużyli czynami osobistymi.

Wyprzedaże.

W kilku pierwszorzędnych sklepach bławatnych odbywa się wyprzedaż towarów.

Publiczność, spoglądając na jaskrawe napisy, poszeptuje o dwuznacznych powodach tej operacji.

Tymczasem wyprzedaż ta jest zwykłą manipulacją, praktykowaną tak u nas, jak i za granicą przez pierwszorządne magazyny i mającą na celu pozbycie się towarów, które przestały być „sezonowymi”.

Znowu to samo!

W tych dniach dwóm fabrykantkom kwiatów sztucznych przysłał ich odbiorcy z Cesarstwa listy z wymówkami za to że do swych wyrobów nie przyklepiły kartek „Paris”.

Interesowane, nie chcąc tracić nabywców, pośpieszyły natychmiast uczynić zadość żądaniu.

Wypadki jednakże podobne coraz rzadziej się przytrafiają, a towary nasze same sobie wywalczaają opinję.

Do Afryki.

W tych dniach inżynier R., mieszkaniec Warszawy, otrzymał od jednego komitetu werbunkowego ofertę dla udania się do Kongo, w celu kierowania robotami przy rozsadzaniu skał, przez które przeprowadzone być mają drogi komunikacyjne.

Dodać tu trzeba, że inżynier R., jako specjalista, kierował już podobnymi pracami na Kaukazie, zkąd niedawno powrócił.

Konkurs łyżwiarski.

Projektowany konkurs łyżwiarski oraz wyścig na

mnie niespokojnie. Za miastem zaś nagle skręcił z drogi w bok i przeraźliwie gwiznął.

Rozumie się, nie czekając dalszych następstw, silnym uderzeniem kija w głowę ogłuszyłem go i schwyciwszy moją walizkę, szczęśliwie dostałem się do stacji.”

A oto co opowiadał dorożkarz.

„Najął mnie jakiś, żebym o 5-jej rano wioził go do stacji na kolej nadwiślańską. Ależ zaraz pomyślał: może to zbój? bo kto porządny o takim czasie wyjeżdża. Wreszcie i gazety piszą, że najgorsi złodzieje udają panów i wymykają się chyłkiem z miasta.

Ledwie siadł do sanek, patrzę, a on ma w garści okrutną palicę i trzyma mantelzak na kolanach, jakby chciał zeskoczyć. Jeszcze w Warszawie było mi jako tako, ale za Muranowem zaraz zmiarkowałem, że będzie źle.

I prawda, bo się ciągle oglądał jak wilk i ścisnął palicę.

Kiedysny wyjechali na pole, on podniósł się w sankach; ja wtedy skręcam, jadę na przelaj do budki stojkowego i gwizdam, żeby mnie ratował. Aż ten ci, na raz, jak mnie machnie palicą w łeb!... O Jezus! myślę — żeby tak w sanie trafił, zepsulby na nic... Ale że i mnie trochę zaćmiło, więc spadłem z kozła, a on pod ten czas łap za swój mantelzak i w nogi.

Nawet mi za kurs nie zapłacił, choć obiecywał złotówkę na piwo.”

Takie są tymczasem osobliwości, które „kanter przewodników” mógłby okazywać cudzoziemcom w Warszawie. Niepodobna jednak wątpić, że kiedys będzie lepiej.

Bolesław Prus.

stawie w parku łańkowskim odbędzie się w połowie lutego.

Inicjatorowie układają się z Yacht Klubem o urządzenie tej zabawy.

== Próznujące zegary.

W obecnej chwili są nieczynne w mieście naszym dwa zegary publiczne, a mianowicie na banku handlowym i na szpitalu wolskim.

Uregulowanie ich byłoby wielce pożądanem dla najbliższej okolicy.

== Z komunikacji tramwajowej.

Bieżąca zima na komunikację tramwajową zsyła wyjątkowe utrapienia.

Dzisiejszy śnieg sprawił, iż liczba tramwajów z powodu zdwojenia zaprzęgu została zmniejszoną o 1/4 normalnej ilości.

Na linii Mokotów-Wola zamiast szesnastu kursuje dwanaście wagonów.

Na Nowym-Swiece drugi tor został już wykończony.

== Hymen.

W dniu onegdajszym w świątyniach tutejszych pobłogosławiono w rozmaitym obrządku około osmdziesięciu małżeństw z romaitych klas.

Cyfra ta w rocznikach kościelnych jest niezwykle wysoka.

== „Pierwsza klasa”.

Pomimo zwinienia pierwszej klasy dorożek, niektórzy automedoni trwają w przekonaniu, iż stanowią dorożkarską arystokrację, której służą wyjątkowe przywileje.

W dniu wczorajszym dorożkarz z pojedynczą cyfrą na tablicy, nie chciał przyjąć zapłaty według taksy, objaśniając, iż „należy mu się jak za pierwszą klasę...”

Zkąd taki przepis?...

== Pożyteczny podarunek.

Jedną z księgarni tutejszych otrzymała z prowincji przekaz na 2000 rs.

Za całą tę sumę księgarnia ma skompletować bibliotekę z różnych książek, według własnego wyboru i okleść książki oprawne w ciągu trzech tygodni.

Pan G., który nadesłał powyższy obstalunek, nadmienia, że biblioteka ma stanowić podarunek ślubny dla jego chrześniej córki, która w połowie przyszłego miesiąca za mąż wychodzi.

Ktoś może nazwać podobny podarunek oryginalnym, my zaś uważamy za bardzo rozsądny i pożyteczny.

== Po raz czwarty.

W dniu wczorajszym w kościele Panny Marji stanęła przed ołtarzem para narzeczonej ze sfery rzemieślniczej.

Pan młody, istotnie młody jeszcze człowiek, zaślubił doletnią wdowę już po trzech mężach.

Pokazuje się, iż wdówka przekłada nawet niekoniecznie obrane małżeństwo nad stan wdowieński, kiedy po raz czwarty zapala pochodnię hymenu.

== Za tanie pieniądze...

Słuszność tego przysławia doświadczył na sobie pan X., który w dniu onegdajszym nabył cały garnitur balowy w pewnym sklepie z tandetą zagraniczną.

Podczas bowiem figury mazurowej, która się zaszadza na podniesieniu kieliszka wina z ziemi, biedny tancerz uczuł złowrogi trask.

Było to pęknięcie w kilku miejscach tak fraka jak i reszty garderoby.

Można sobie wyobrazić dalszą sytuację.

Ofiara tandety wymknęła się, nie kończąc mazura.

Pan X., ośmieszony podobnym wypadkiem, skwitował już ze wszystkich zabaw do końca karnawału.

== Kradzieże.

W ciągu ubiegłej doby spełniono kilkanaście kradzieży, z których znaczniejsze: na Dzikiej pod nrem 52-im P. Rejbergowi skradziono klejnoty wartości 483 rs.—Na Marszałkowskiej pod nrem 131-ym skradziono z przedpokoju mieszkania p. E. Kocha futro za 150 rs.—Na Szpitalnej pod nrem 4-ym w mieszkaniu p. B. Pietrzykowskiej spełniono kradzież różnych przedmiotów na sumę paruset rubli.

== Krwawe zajście.

W dniu wczorajszym na Starem Mieście Piotr Flon został zaczepiony przez Kazimierza Chołupa i Stanisława Felisńskiego, którzy oddawna żywiąc ku niemu nienawiść, grozili zemstą.

Flon, uderzony w głowę, stawiał rozpaczliwy opór, został jednak pokonany i otrzymał ciężkie obrażenia na całym ciele.

Napastników ujęto, celem pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej.

== Ofiara ślizgawki.

Tęgoroczna służawka przesładuje Romana Szarlowskiego, 15-letniego praktykanta handlowego.

Chłopiec ten przed kilku tygodniami ślizgając się w Sałkim ogrodzie, upadł i zwichnął nogę.

Po długiej kuracji, zaledwie powstał z łóżka, wczoraj, korzystając z niedzieli, wbrew ostrzeżeniu towarzyszy, u-

dał się na lód i założył łyżwy i ślizgał się blisko godzinę, aż nareszcie znowu upadł.

Tym razem następstwa upadku są o wiele gorsze, albowiem tę samą nogę złamał i czeka go parę miesięcy przykrej choroby.

== Z kolei.

W dniu wczorajszym parowóz manewrujący na stacji Praga petersburska wykoleił się.

Wypadku z ludźmi nie było, lecz zanim przetrątnięto linję, pociąg osobowy zwykle wychodzący o godzinie 6-jej rano, wyruszył dopiero w dwie godziny później.

== Samobójstwo.

W dniu wczorajszym służba cmentarza powązkowskiego spostrzegła wiszącego na drzewie człowieka.

Wszelka pomoc okazała się już daremną, zwłoki bowiem były zastygłe.

Z przeprowadzonego śledztwa okazało się, że to był Antoni Machoń, zamieszkały pod nrem 53-im na Grzybowskiej i liczy 60 lat wieku.

Przyczyna samobójstwa nie jest wiadomą.

== Nagła śmierć.

W dniu wczorajszym przywieziono do szpitala starożakonnnych Moszka Kupra, który nagle życie zakończył.

Zwłoki zabezpieczono, celem wyprowadzenia śledztwa sądowego.

== Ogień.

W dniu wczorajszym wynikły drobne pożary na Litewskiej pod nrem 12-ym i na Muranowskiej pod nrem 6-ym.

W obu wypadkach mieszkańcy ogień ugasiłi.

== Na cel dobroczynny.

W Lublinie odbędzie się d. 1-go lutego w sali magistratu wieczór tańczący.

Czysty dochód obrócony zostanie na zasilenie funduszów lubelskiego Towarzystwa dobroczynności.

== Ruch fabryczny

W Łodzi ruch fabryczny w grudniu r. z. był wielce ospały, a drobnych kupców z prowincji przyjechało niewiele.

Fabryki wyrobów bawełnianych utrzymały na b. m. ceny zesłomiesięczne: ceny wyrobów wełnianych pozostały również bez zmiany; obniżono tylko ceny niektórych materiałów półwełnianych.

W Tomaszowie zbyt towarów sukienniczych był dobry i fabrykanci mają jeszcze dość zamówień.

W ogóle położenie nie poprawiło się wprawdzie, ale też i nie pogorszyło, co w obecnych warunkach ekonomicznych znaczy też wiele.

== Kolej konna.

W przyszłym tygodniu ma odbyć się licytacja na budowę i eksploatację tramwajów w Łodzi.

Jak dochodzą nas wieści, jest nadzieja, że tym razem kapitaliści krajowi nie pozwolą ubiedz się zagranicznym.

Pocieszający to objaw, że krezusi nasi nareszcie zaczynają pojmować własny interes i obowiązek, a nie wątpimy, że w tym kierunku znajdują we właściwych sferach skuteczne poparcie.

== List gończy.

Stróż aresztu miejskiego w Łodzi, Marcin Kubiak, ścigany jest listami gończymi.

Obwiniony on jest o wypuszczenie dwojga aresztantów.

== Falszywy św. Marek.

We wsi Majdanku, w chełmskim, do alkowy jednego z gospodarzy zakradł się złodziej i zapaliwszy znalezione tam świece woskowe, zabierał się do plądrowania.

Gdy mieszkańcy chaty spostrzegli nieproszonego gościa zapalającego świece, wygłosił on do nich przemowę, w której powiedział, że jest św. Markiem, który sobie w niebie wyprosił, aby mógł wrócić na ziemię na cały ten rok, w którym jego święto schodzi się z świętem Wielkanocy.

Naiwni właścianie uwierzyli rzekomemu świętemu i poszli wzywać sąsiadów, aby słuchali jego nauk, a mniemany św. Marek tymczasem skradł co było pod ręką i uciekł.

Za prawdziwość faktu poręcza *Gaz. lubelska*.

Ne k r o l o g j a .

† We środę, to jest dnia 27 stycznia, o godzinie 10-jej zrana, w kościele św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej, jako w pierwszą rocznicę śmierci, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę s. p. Klotyldy ze Skorupskich **Krzywoszewskiej**, na które pozostały mąż z zaprasza familję i znajomych. —302—

† Za spójność duszy s. p. Józefa **Augustynowicza**, w miesiąc po śmierci dnia 27 stycznia, to jest we środę, o godzinie 10-jej zrana, w kościele św. Aleksandra, odbędzie się żałobne nabożeństwo, na które pozostała rodzina zaprasza krewnych i przyjaciół zmarłego. —291—

† We wtorek, to jest dnia 26-go stycznia r. b., jako w rocznicę śmierci s. p. Teresy z Lipskich **Prądzińskiej**, odbędzie się w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, o godzinie 10-jej zrana, żałobna wotywa, na którą pozostałe dzieci, wnuki i prawnuk zapraszają żyjących. —308—

† We środę, to jest dnia 27 b. m., jako w pierwszą bo-

lesną rocznicę śmierci najukochańszej córki i siostry naszej s. p. Albiny **Zółtyńskiej**, odbędzie się nabożeństwo żałobne o godzinie 10-jej zrana, w kościele na Powązkach. —305—

† W dniu 26-ym stycznia r. b., to jest we wtorek, jako w szóstą rocznicę zgonu s. p. Kamilli **Krzyżanowskiej**, odprowi się wotywa za spójność jej duszy w kościele św. Krzyża w kaplicy, o godzinie 10-jej zrana. —304—

† Dnia 27 stycznia, tj. we środę, jako w dzień imieniny s. p. Jana **Kluczewicza**, b. rektora szkół kaliskich, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) na Krakowskim-Przedmieściu, o godzinie 10-jej rano, odbędzie się za spójność jego duszy nabożeństwo żałobne. —303—

† Jutro we wtorek, to jest dnia 26-go stycznia, jako w piątą bolesną rocznicę śmierci s. p. Stanisława **Chomętowskiego**, doktora medycyny, odprowione zostanie żałobne nabożeństwo w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-jej zrana, na które pozostała żona z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół, znajomych i kolegów zmarłego. —297—

† Jutro, to jest dnia 26 stycznia, jako w bolesną rocznicę śmierci wiecznie nieodżałowanej żony i matki s. p. Macieja tyldy z de Wierneków **Aspis**, odprowi się za spójność jej duszy żałobne nabożeństwo, o godzinie 10-jej zrana w kościele dolnym Wszystkich Świętych na Grzybowie, na które pozostały mąż, dzieci, zięciowie i wnuki zapraszają krewnych i przyjaciół zmarłej. —294—

N a d e s ł a n e .

Z dniem 1-ym lutego r. b. otwartą będzie **pierwsza w kraju fabryka plastrów leczniczych**, założona przez prowizora farmacji **Wincentego Trzcńskiego przy ulicy Śliskiej nr 18**. Fabryka również wyrabiać będzie wszystkie środki opatrunkowe, które do dnia dnia przeważnie były sprowadzane z zagranicy.

Z Cesarstwa.

Petersburskija wiadomości zajęły się we wstępnym artykule streszczeniem i oceną angielskiej mowy tronowej, którą słusznie uważają za najważniejszy fakt polityczny ostatnich dni. „W ogólności—mówi organ petersburski—mowa tronowa i adres złożony w odpowiedzi na nią, z rosyjskiego punktu widzenia trzeba uważać za zadawalniające. Nie widać w nich owego osławionego angielskiego szowinizmu, za wojowniczość przedstawiciela którego uważają zazwyczaj lorda Salisbury'ego, ani owego szowinistycznego tła, jakie zdawało się nieuniknionym atrybutem każdego zachowawczego ministerjum. W rzeczywistości okazało się, że margrabia Salisbury jest o wiele zdolniejszym i skłonniejszym do ustanowienia przyjaznych stosunków między Anglią a Rosją, niż wszyscy jego poprzednicy. Nie gonil on widocznie za żadnym „ściślejszym zbliżeniem się” z Austrią i Niemcami na szkodę Rosji, a stanowcza jego polityka zdolała już przynieść praktyczne rezultaty — zaliczenie kwestji afgańskiej i niepodlegającą polityce wojski poprawę naszego stosunku z „Podstępny” przeciwnikiem w Azji środkowej. W polityce wszakże jest możliwym i kto wie, czy jakby na urągawko losu, lordowi Salisburyemu nie wypadnie pójść dalej po tak pomyślnie naszkicowanej drodze, dla osiągnięcia zupełnej zgody pomiędzy dwoma najpotężniejszymi na świecie mocarstwami.”

I *Nowoje wremja* także wzięło sobie dziś za przedmiot mowę tronową angielską i orędzie lorda Salisbury'ego. Tę ostatnią dziennik petersburski ocenia bardzo przychylnie i między innymi powiada: „Jeśli szczerze przyjemniejsze wrażenie dla rozwiązania zagadki wikań bałkańskich wywiera ten ustęp mowy lorda Salisbury'ego, w którym mówca wspomina o „niezrealizowanych” roszczeniach Serbji i Grecji i wcale niedwójznacznie grozi ostatniemu z tych państw bałkańskich nimniej i niwiecej, jak „utrata własnej niezawisłości”, dodając, że Anglja nie sympatyzuje z temi roszczeniami i to nietylko rząd, ale i cały kraj. Nie można przypuścić, aby te oświadczenia angielskiego premiera pozostały bez żadnego wpływu w Belgradzie i w Atenach. Panowie angielski i Delyannis wiedzą już teraz, że gabinet angielski nie patruje się na te wymagania tak samo, jak mocarstwa kontynentalne, szczerze potępiające postępowanie Serbji i Grecji. W Serbji oświadczenie to przypało jednocześnie ze stanowczym zwrotem opinii na rzecz pokoju z Bułgarią, choćby nawet dlatego przyszło rzec się przywrócenia *status quo ante* na półwyspie bałkańskim. Ministerjum Garaszana nie może nadzieję pozyskania poparcia przyjaciół Piroczanaca i Nowakowicza, którzy żądają od swoich przywódców, aby zerwali wszelkie związki z obecnym rządem belgradzkim. Mowa, wygłoszona przez lorda Salisbury'ego w izbie lordów może tylko umocnić usposobienie postępowców serbskich, pokazawszy im, że w razie wznowienia wojny, Grecję niezawodnie będzie paraliżowało stanowcze postanowienie

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”

Anglii niedopuszczenia rządu ateńskiego do zbrojnego wdania się w kwestję rumelijską.”

Niepowodzenie, jakiego doznało nowe wmięszanie się Europy w sprawy bałkańskie przez noty domagające się demobilizacji, nastęrczyło Mosk. wied. sposobność do zażartowania jeszcze raz z „platonicznej korespondencji kancelaryj dyplomatycznych”. Gazeta zaznacza, że ta korespondencja podnieca tylko ferwor szowinistów serbskich, którzy teraz z wielką powagą oświadczają, że „jeżeli Europa dopuści zjednoczenia się Bułgarii z Rumelją Wschodnią, Serbja będzie zmuszona domagać się ustąpienia na swoją rzecz nie tylko widdyńskiego, ale nawet tyrnowskiego okręgu. Wymaganie Serbji ma jakoby być zupełnie słusznem, jeżeli się bezstronnie weźmie na uwagę obecne położenie rzeczy: lubo dowódcy serbscy przypomineli o bardzo ważnej okoliczności, nie wzięwszy w rachubę milicji rumelijskiej, która walczyła razem z wojskami bułgarskimi, to przecież armja serbska nie była ani razu pobita, na otwartem polu, i gdyby nie wmięszanie się hr. Khevenhüllera, to jenerał Leszjanin najdalej w ciągu dwóch dni byłby niezawodnie wszedł jako zwycięzca do Widdynia. Serbowie zabrali bułgarom dziewięć dział, mnóstwo amunicji i broni, oraz tysiące jeńców; bułgarzy zaś nie mogą wykazać żadnych trofeów wojennych, a liczba wziętych przez nich do niewoli jest bardzo mała. Z powodu jedynie niedającego się wybaczyć błędu b. ministra wojny Petrowicza, pociągniętego już do odpowiedzialności, pod Śliwnicą armja serbska znalazła się bez zapasów bojowych i dlatego tylko zmuszoną była cofnąć się, ale cofnęła się w zupełnym porządku.”

Z ostatniej chwili.

Niemiecka rada związkowa na posiedzeniu swoim z dnia 23-go b. m. powzięła następującą uchwałę: „Rząd pruski uważa zawartą w rezolucji parlamentu niemieckiego (w sprawie wydaleń) opinię większości tegoż parlamentu za błędną i trwa w przekonaniu, że w mowie będącej wydalania, zarządzone w obrębie ustaw konstytucyjnych, leżały w interesie Frus i narodowości niemieckiej, i jako takie były potrzebnymi. Rada związkowa nie weźmie też pod rozwagę rezolucji, uchwalonej w dniu 16-ym b. m. przez parlament, ponieważ kompetencja rządu pruskiego do wydania rozporządzeń była niewątpliwą i wyłączną.”

Twierdzą w Berlinie, że ks. Bismark zamierza tę uchwałę publikować uroczystie z odpowiednim komentarzem. Tegoż samego dnia zjednoczone frakcje nacjonal-liberałów i konserwatystów postawiły w sejmie pruskim następujący wniosek: „W. izba raczy uchwalić: 1) w uznaniu prawa i obowiązku rządu do energicznego wystąpienia z obroną niemieckich interesów narodowych w prowincjach wschodnich wyraża się zadowolenie z tego, iż mowa tronowa zapowiedziała środki, mające na celu ubezpieczenie istnienia i rozwoju ludności i kultury niemieckiej w tychże prowincjach; 2) oświadcza się gotowość celem wprowadzenia tych środków w życie, zwłaszcza na polu szkolnictwa i ogólnej administracji, ludzi celem ułatwienia osiedlania się niemieckich rolników i włościan w tych prowincjach, dostarczyć rządowi wymaganych kredytów.”

Konserwatyści i liberałowie pruscy przynajmniej mieli wstyd, że wprost nie pochwalili wydaleń.

Wolnomyślnie stronnictwo postawiło w sejmie pruskim wniosek zaprowadzenia systemu tajnego głosowania przy wyborach sejmowych i gminnych.

W świetle dyplomatycznym spodziewają się, że przyjęty przez mocarstwa projekt wystąpienia zbrojowego z krokiem stanowczym wobec państw, które odmawiają dotąd uzbrojenia swych armij, wejdzie niezwłocznie w wykonanie. Francja wszakże nie nadesłała dotąd swej odpowiedzi. Również przyjęły mocarstwa projekt Anglii, aby Grecję od rozpoczęcia kroków wojennych odwieść za pomocą demonstracji na morzu. Włoski minister spraw wewnętrznych, jen. Robilant, odpowiadając w sobotę na interpelację Santonofria w izbie deputowanych, oświadczył, iż nie wie nic o projekcie akcji egzekucyjnej mocarstw, wszakże, gdyby taki projekt nasuwał, Włochy byłyby gotowe go przyjąć.

Rząd serbski usprawiedliwia się z czynionych mu zarzutów zwlekaniem z rozpoczęciem układów pokojowych tem, iż Turcja nie odpowiedziała dotąd na propozycje serbskie co do miejsca, w którym układy rzeczono toczyć się mają.

Pociąg, którym dnia 22-go b. m. wieczorem książę Walji udawał się przez Chester w odwiedzin do ks. Westminster w Catonhall, został w drodze zatrzymany z powodu nadeszłej denuncjacji, że na stacji Marton ma być wykonany zamach. Książę udał się w dalszą drogę powozem.

Berlin 25-go stycznia. — Stan kupiecki Berlina zwołuje na d. 28-my b. m. konferencję przełożonych kupiectwa z całych Niemiec, celem obmyślenia środków postępowania przeciw wprowadzeniu w życie monopolu wódczanego.

Berlin 25-go stycznia. — Etat urzędników marynarki z powodu rozwoju niemieckiej polityki kolonialnej zwiększył się o 876 osób.

Berlin 25-go stycznia. — Kanclerz przesłał rządowi związkowym projekt rozporządzenia, na mocy którego wyprzedaż wszelkich środków leczniczych, uniwersalnych, tajemniczych i t. p. ma być wyłącznie aptekarzom dozwoloną.

Paryż 25-go stycznia. — Projektodawca monopolu wódczanego, dep. Roche, wybiera się w podróż informacyjną do Niemiec i Rosji, celem zbadania warunków tamtejszej produkcji spirytusu.

Paryż 25-go stycznia. — Ludwika Michel oświadczyła swoim przyjaciółom, iż zamierza udać się do Genewy i Berlina.

Londyn 25-go stycznia. — *Saint James Gazette* potwierdza pogłoskę, iż lord Salisbury z powodu natłoku zajęć zamierza powierzyć tę sprawą zagranicznych w inne ręce, sam zaś zatrzyma tylko przewodnictwo w gabinecie.

Londyn 25-go stycznia. — Po powrocie sir Drummonda Wolffa dalsze układy z kedywem i Mukhtarrem baszą będzie prowadził Baring, który powraca z dłuższego urlopu do Kairu. Kwestja organizacji armji egipskiej pod komendą oficerów tureckich mało ma widoków przed sobą; dlatego bezterminowe przedłużenie okupacji angielskiej jest przewidywanem.

Ateny 25-go stycznia. — Rząd zapewnia, iż w końcu lutego będzie miał 115,000 żołnierzy, gotowych do boju. Grecja pochwyci wszelako za broń tylko wtedy, jeżeli unja bułgarsko-rumelijska zostanie uznana przez mocarstwa.

Ateny 25-go stycznia. — Przeniesienie tutejszego posła serbskiego Sawy Gruicza do Petersburga uważanem jest za wróżbę zbliżenia się Serbji do Rosji.

Sofja 25-go stycznia. — O projektach reformy wschodnio-rumelijskiej milicji opowiadają szczegóły następujące: utworzone być mają z tejże dwie brygady (piąta i szósta) armji bułgarskiej, każda złożona z dwóch pułków piechoty pułku jazdy i pułku artylerji. Cztery rzeczony pułki piechoty będą nosiły nazwy: filipopolski, rodopejski, śliwnicki i bałkański.

Belgrad 25-go stycznia. — Miejscowość pograniczna Bregowo, która stanowi od dłuższego czasu punkt sporny pomiędzy Serbją i Bułgarią i przez komisję europejską umieszczoną została w pasie neutralnym, zajęta została przez kompanję wojska bułgarskiego.

Filipopol 25-go stycznia. — Ludność tutejsza zamierza ofiarować księciu Aleksandrowi szpadę honorową.

(Ajencja północna.)

(Otrzymane w dniu wczorajszym.)

Berlin 24-go stycznia. — Rada związkowa jednomyślnie odmówiła dyskusowania nad znaną deklaracją parlamentu w kwestji wydaleń, ponieważ w tej sprawie za jedynie kompetentny uważa rząd pruski.

Londyn 24-go stycznia. — Pociąg, którym książę Walji jechał z Chester, został przez policję zatrzymany nieopodal od Chester, a to z powodu pogłosek o przygotowanym jakoby zamachu. Dalszą drogę książę odbywa w powozie.

Konstantynopol 24-go stycznia. — Madzyd basza wraz z delegatem bułgarskim udają się do Bukaresztu dla prowadzenia układów o pokój.

Belgrad 24-go stycznia. — Serbowie zaniepokojeni zostali pogłoskami o zajęciu przez bułgarów pogranicznej wioski Bregowa. Król Milan przyjął propozycje swojego rządu, dążące do jaknajrychlejszego zawarcia pokoju, wskutek czego prezes ministrów i ministrowie wojny i finansów udali się dziś do Ni-

szu w celu przygotowania instrukcyj do prowadzenia układów o pokój. Władze wojskowe w Wranji donoszą, że bułgarzy zajęli granicę pod Własina.

Petersburg 24-go stycznia. — *Journal de St.-Petersbourg* konstatuje, że niezadługo mocarstwa wystąpią ponownie z nową i energiczniejszą akcją w Atenach, Belgradzie i Sofji w celu przywrócenia pokoju na półwyspie bałkańskim.

(Otrzymane w dniu dzisiejszym.)

Kopenhaga 25-go stycznia. — Prezydent folkethingu Berg rozpoczął onegdaj odsiadywać karę więzienia.

Konstantynopol 25-go stycznia. — Madzyd basza otrzymał ostatecznie instrukcje co do układów pokojowych, które ma prowadzić z Serbją imieniem Bułgarii.

Ateny 25-go stycznia. — Słychac, że poseł angielski doręczył w sobotę prezesowi ministrów, Delyannisowi, telegram lorda Salisbury, oświadczający, że jeżeli Grecja bez prawnej podstawy zaczepi zbrojnie Turcję, Anglja w porozumieniu z innymi mocarstwami wystąpi przeciw niej na morzu.

Bukareszt 25-go stycznia. — Minister wojny, jen. Falkojano, podał się do dymisji. Tekę jego objął prowizorycznie prezes ministrów, Bratiano.

Petersburg 25-go stycznia. — Przybył tutaj dyrektor arsenału w Ruszczuku, major Wańkow.

Petersburg 25-go stycznia. — *Nowoje wremja* donosi w depeszy z Wiednia, iż W. Porta domaga się w razie uznania unji bułgarskiej zatrzymania portu Burgas, jako stacji dla floty tureckiej. Rząd bułgarski nie zgadza się na to żądanie.

CIEŁDĄ

Warszawa, d. 25-go stycznia 1886 r.

Niezmiennosc kursowa trwa w dalszym ciągu. Szacowania poranne berlińskie nie nowego nie przyniosły, a na giełdzie warszawskiej drobna sobotnia zwyżka kursu rubli w tranzakcjach końcomiesięcznych wywołała tylko małą zniżkę kursów walut obcych w żądaniu, kursa płacone pozostały bezzmienne.

Za weksle długoterminowe na Berlin 50.25 żądano, przy płaconiu 50.17 $\frac{1}{2}$ i 50.20, krótkoterminowymi obracano po 50, 50.02 $\frac{1}{2}$ i 50.05, przy żądaniu 50.15, co jak widzimy, znacznych różnic w porównaniu z sobotą nie przedstawia.

Na pomniejsze miasta niemieckie żadnych nie dokonywano tranzakcyj.

Na Londyn 10.16 żądano, 10.15 w małych sumach płacono.

Na Paryż 40.60 w żądaniu. Pewne ilości sprzedano po 40.52 $\frac{1}{2}$.

Na Wiedeń bez tranzakcyj żądano 80.90, stosunkowo nisko.

W ogóle obroty walutami bardzo skromne, ograniczone do koniecznych potrzeb i różnicą stopy procentowej dyskonta wywołane.

Natomiast papiery w żywym ruchu, przy kursach wysokich. Jest to skutek gromadzenia gotówki, trudnej do ulokowania przy tak wielkim braku zaufania, jaki panuje obecnie i przy tak zupełnym zastoju spekulacji.

Listy likwidacyjne wedle wielkości odcinków po 89.90 i 89.50 w żądaniu.

Pożyczka wschodnia 98.75 w żądaniu, płacono chętnie bez różnicy emisji po 98.50.

Listy zastawne ziemskie 98.65 w serji I-ej, 98.50 w II-ej, III-ej i IV-ej w żądaniu. Serja V-ta obroty znaczne po kursach rozmaitych 95.65, 95.55, 95.50 95.45, przy żądaniu 95.70. Te ustępstwa są znów dowodem licznej podaży listów tejże serji.

Listy miejskie 95, 94.35, 93.75, 93.50 płacono za I-szą, 94.75, za II-gą 94.30, 94.20 i oddano partję po 93.60, za III-cią 93.55.

Obliży 90.50.

Listy łódzkie 90.25, 89.50, 88.50.

Akcjami żadnych nie dokonywano obrotów.

Godzina 12 $\frac{1}{2}$. Usposobienie i kursa bez zmiany.

J. Wł.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— *Licznym zapytującym.* — P. Leopold Janikowski mieszka przy ul. Śliskiej nr 14 mieszkania nr 4.

— *Prenumeratorem z Twardej.* — Moglibyśmy dać odpowiedź dopiero po przeczytaniu nowelki.

— *Panu M. O.* — Dziękujemy za zwrócenie uwagi, już się to jednak nie praktykuje.

(169) Dr **Grodzki** leczy choroby sekretne, oraz niemoc wskutek takowych. Aleksandra 15.

— Dr med. **J. Peszke**, powrócił do Warszawy. Plac Zielony Nr 1. (209)

— W Instytucie gimnastyczno-leczniczym i szkole fechtunkowej **St. Majewskiego**, na Sewerynowie, lekcje zbiorowe rozpoczęły się. (279)

— Dentyści **M. Gutzman i Olga Scholten**, Królewska nr 3, róg Krakowskiego-Przedmieścia, najlepsze zęby sztuczne od rs. 2. (108)

— **Jan Urbanowicz**, adwokat przysięgły, przyjmuje do 10 rano i od 6 do 8 po poł. przez czas zaś trwania w Izbie sądowej sprawy „Bilgorajskiej”, t. j. od 8 lutego do marca przyjmuje rano do 10, po południu od 7—8. Długa 25 (Eldorado). (298)

PANI ERARD, uczennica Wortha, ulica Kotzebue nr 1, **Magazyn Mod, Modete** pierwszorzędných domów paryskich, najstaranniej wykonywa wszelką konfekcję, cena umiarkowana, przyjmuje się suknie do roboty z dostarczanych materiałów. (156)

— **Najlepsza Pralnia bielizny, Kruca nr 29**, róg Hożej. Ceny niskie. (301)

306) **Trumny metalowe** od najskromniejszych do najszlachetniejszych w składzie wyrobów metalowych **Alfreda Orthwein**, Czysta nr 6/8.

— **Najtańsze biżuterje złote, srebrne i brylantowe** u Jubilera **Józefa Betcher**, **Marszałkowska 65/139**. (65)

— **Owies, Siano, Słomę, Otreby, Sieczkę i Żyto** w jednym miejscu, sprzedaje najtańiej, detalicznie, na paszę i do opakowania jedynie nowo-utworzone specjalne przedsiębiorstwo pod firmą „**Oko pańskie**” Erywańska nr 9 i w składach 1-m Mazowiecka nr 14 i 11-m Leszno 88, w każdej ilości z dostawą. Siano na żądanie pakuje się w porcjach dziennych. Całkowite wyżywienie koni od 16 1/2 rs. miesięcznie. Telefonu nr 534. (63)

Herbata karawanowa firmy **OLGA KORESZEŃKO** w Moskwie, pierwszego zboru i wyborowych gatunków w różnych cenach i opakowaniach, znajduje się na składzie u

T. D. Łapińskiego w Warszawie, **Włodzimierska 6**, Telefonu Nr 287. Handlującym ustępuje się rabat. (39)

WIELKA UJEŹDZALNIA pod firmą **B. KRAUSE**, przy ulicy Żurawiej nr 47 (róg Nowowiekiej). Licytacje koni rozpiodowych, powozowych, wierzchowych, bryczkowych, roboczych i w ogóle wszelkich koni zdalnych do jakiegokolwiek bądź użytku, odbywać się będą każdorazowo w **wielkiej ujeżdżalni** na bardzo dogodnych warunkach tak dla sprzedających jak i dla kupujących. Licytacje prowadzone będą przez zarząd sali licytacyjnej prywatnej. Pierwsza licytacja odbędzie się d. 11 lutego o godz. 11 przed poł. Meldunki przyjmują się w kancelarce wielkiej ujeżdżalni do dnia 7 lutego włącznie, konie należy dostarczyć najpóźniej na dwa dni przed licytacją. Oglądać i próbować konie można w ciągu ostatnich dwóch dni przed licytacją. Drukowane warunki sprzedaży i kupna koni żądającym natychmiast wysłane będą. — **B. Krause**. (296)

Podziękowanie. Gmina izraelska w Żyrardowie składa podziękowanie W. p. Carl Dittrich za złożoną ofiarę w kwocie rs. 500 na mającą się budować synagogę w tejże osadzie. Członek dozoru buźniczego **B. Oxnar**. (300)

Kurs giełdy warszawskiej.
Dnia 25-go stycznia 1886 r.

Weksle:	Z końc. giełdy	żąd.	plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	50.10	—	—
Londyn 1 funt ster. " "	10.16	—	—
Paryż 100 franków " "	40.60	—	—
Wiedeń 100 guld. " "	80.90	—	—
Papiery publiczne:			
5% Listy zast. z r. 1869 d.	98.65	—	—
" " " " " " " "	98.65	—	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	95.—	—	—
" " " " " " " "	94.25	—	—
" " " " " " " "	94.75	—	—
" " " " " " " "	93.50	—	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	90.25	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	89.90	—	—
" " " " " " " "	89.50	—	—
Bilety Banku Ces. s. I, II i III	—	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—	—
1866	—	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	98.75	—	—
II " " " " " " " "	98.75	—	—
III " " " " " " " "	98.75	—	—
Listy wileńskie długot. . . .	—	—	—
Akcje i obligacje:			
Obligacje miasta Warszawy	90.50	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	—	—	—
Akcje dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—	—
Akcje Banku handl. w Warsz.	—	327.50	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	—	—	—
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ogn.	—	—	—
Akcje warsz. Tow. fabr. cukru	—	—	—
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	—	—	—
Akcje Dobrzel. Tow. fab. cukru	—	—	—
Akcje Tow. Lillop, Rau i Lew.	—	—	—
Akcje Tow. zakł. przedz. Zaw.	—	—	—

Wartość kuponów:
Od Listów zast. nowych 5% kop. 43 1/2,
Od Listów z m. Warsz. s. I i II k. 150 1/4,
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 111
Od Listów likwidacyjnych kop. 57

Targi
NA PLACU WITKOWSKIEGO.
Dnia 25-go stycznia 1885 r.

	Pud	Korzec
	od	do
	kopiejek	
Pszem. 242 sm. i ord.	—	500
" " pstra i dobra	—	510 550
" " biała	—	565 570
" " wyb. (nowa)	—	580 600
Żyto wyborowe 232 funt.	—	390 407
" " średnie (stare) . . .	—	375 387
" " wadliwe	—	350 —
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 272 f.	—	—
Owies (nowy)	—	265 300
Gryka	—	—
Rzepak letni	—	—
" " zimowy 212 funt.	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—
Groch polny 202 funt. . .	—	—
Ziemiaki	—	—
Masło świeże funt	—	—
" " solone pud	—	—
Siano pud	—	—
Słomy pud	—	—
Drzewa opał. twar. s. kub.	—	—
" " miękki "	—	—

Cena okowity:
z dnia 25-go stycznia 1886 r.
Cena okowity nieregulowana.

BYŁA NAUCZYCIELKA
Zakładu Rekodzielniczego,
udziela lekcji kroju sukien damskich i wszelkich robót kobiecych, w domu u siebie, po pensjach i domach prywatnych. Warunki bardzo przystępne. Sposób ułatwiony.—Bliższe informacje od godz. 3 do 6 po południu. Aleksandra 15, mieszkania 4.

165 **A. Rohr.** 172
500 do 600 rs.

do pewnego interesu potrzebne zaraz, jako procent zapewnia się całodzienne utrzymanie, wraz z mieszkaniem.—O listowne zgłoszenie uprasza się pod lit. A. Z., kantor Kurjera

Najtańiej
a elegancko
można się ubrać w **MAGAZYNIE**
MICHALINY
MIODOWA № 4, 32
Suknie wełniane eleganckie, od rs. 15.
Halki od rs. 2.
Szlafroki wełniane od rs. 4.
Spódnice z kaftanami wełn. od rs. 6.
Kapelusze od rs. 4.
Okrycia syberyjowe. od rs. 15.

Kolonjalny Handel
kilkanaście lat w jednym i to najruchliwszym punkcie istniejący, jest w każdym czasie do sprzedania, za sumę około rs. 2.000.—Adresy do kantora Kurjera Warszawskiego. dla F. W. S. 91

Towarzystwo
Wzajemnej Pomocy Subjektów
Handlowych i Przemysłowych
M. WARSZAWY,

rekomenduje swoich Członków do wszelkiego rodzaju czynności w handlu i przemyśle;—ma do umieszczenia: **buchalterów, korespondentów, podróźujących, ekspedjentów** i innych tego rodzaju pracowników.—Żądania pracodawców listowne lub ustne załatwiają się w Wydziale Rekomendacji pracy natychmiast i bezpłatnie.—Biuro Wydziału otwarte codziennie od godz. 9 do 11-ej wieczorem w lokalu Towarzystwa, **Krakowskie-Przedmieście** № 27. 67R

Zamiana Posady.
Referent administracyjny jednego z powiatów Gub. Kaliskiej chce zamienić się na posadę z taką pensją w Warszawie, w Rządzie gubernjalnym lub w Magistracie, Koszta przeprowadzenia się będą zwrócone.—Wiadomość; Praga, ulica Targowa № 167, mieszkania 7. 158

GELOWNA SPRZEDAŻ
PIERZY I PUCHU,
Długa № 20, wprost cerkwi,
Dostać można w różnych gatunkach, czyste, nowe Puch i Pierze z gęsi i łabędzi, tani, oraz przyjmują się do czyszczenia stare pierze. 159

KOSTJUMY
wszelkich narodowości (z przyborami), w najmować można w każdym czasie. Przyjmujemy również obstalunki kostjumów i garderoby męskiej podług ostatnich żurnali paryskich
Magazyn Ubiorów Męzkich
TEODORA SŁUPIŃSKIEGO i S-ki
Krakowskie-Przedmieście № 63,
wprost Resursy Obywatelskiej. 120R

Dla amatorów.
Rekomenduje 300 **Kanarków** z gór Hartzu, bardzo ładnie śpiewające w dzień i przy świetle; rozmaitego gatunku **Papugi** gadające, **Kakadu**, **Inseparables** czerwone, **Kardynały** oraz rozmaite duże i małe amerykańskie Ptaszki, złote i srebrne **Rybki**, Małpy i jedna para dużych duńskich **Dogów** Nowo-Senatorska, Hotel Litewski.
Ernst Peschel
Jest do sprzedania
Plac z oficynami
murowanymi.—Wiadomość na miejscu. Ulica Żelazna № 14. 141

APTEKA
jest do sprzedania za roczny obrót lub do wydzierżawienia na dogodnych warunkach. Wiadomość Bracka № 11, mieszk. 3, do godz. 10 z rana i od 1—3 po południu. 157

ZGAGĘ
nadmiar kwasów żołądkowych, kwaśny smak w ustach, pieczenie w gardle, niestrawność spowodowaną użyciem zbyt tłustych pokarmów, ból żołądka, usługa natychmiastowo użycie dwóch pastylek **digestywnych Russyana**.
Wyłączna hurtowa i detalizna sprzedaż w Laboratorjum W. Russyana, ul. Kotzebue № 3.—Cena pudełka 40 kop., z przesyłką na prowincję nie mniej dwóch pudełek rs. 1. 18
Adres „**Russyan Warszawa**.”

PRACOWNIA „JULJI”
Wspólna Nr 26, mieszk. 18,
przyjmuje wszelką krawiecczynę i balowy suknie, oraz odświeżanie, także mogą ubierać damy na wieczory, modele z pierwszorzędných magazynów. — Tamże młoda Panienka poszukuje zajęcia w domach prywatnych ze wszystkim. 154

Karety, Powozy i Sanki
do wynajęcia w każdej porze, w Hotelu Litewskim, Nowo-Senatorska.—od wynajmujących stale, pobiera się możliwie najniższa opłata. 113R

Hindes'a SPILKI do fryzowania włosów.

Używają się na zimno, nie niszczą włosów, wygodą i prostotą użycia, przewyższają dotąd używane papiloty, co jest właściwą cechą tego wynalazku patentowanego w Anglii.
Na każdej spilce znajduje się napis: „Hindes' Coraless patent.”
Należy zwracać baczną uwagę na powyższy napis, ponieważ pojawiły się w handlu spilki podobne, z drutu żelaznego, rdzewiące, chropowate, brudzące i przecinające włosy.
Cena pudełka z 4 spilkami k. 60, z przesyłką pocztą rs. 1.
PP. handlującym rabat.—Skład główny w perfumerji **Jana Kalinowskiego**, (dawniej A. Kocho) w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście № 77 i w drugim magazynie, ulica Marszałkowska № 135. 3337

RĘKAWICZKI

w znacznym wyborze.
Szycie mocne.
na 4 guziki czarne, białe, jasne i duńskie, po kop. 75.
na 6 guzików " " " " " " " " po kop. 95.
na 2 guziki białe, jasne, męzkie " " " " " " " " po kop. 60.
Polecam również balowe w różnych kolorach, ręcznie stebnowane, nadzwyczaj trwałe.—Wszelkie inne gatunki po cenach niskich.
J. Lukrec,
18R Magazyn i Fabryka Rękawiczek, ulica Tłomackie № 3.

Transport oczekiwanych Papierosów 164R

KAIR, PETERSBURSKICH, CUD, SŁOWIK,

nadszedł z fabryki „Laferme” w Petersburgu i znajdują się we wszystkich SKŁADACH mej firmy

J. Rosenblum.

NAJWIĘKSZA

PAROWA FABRYKA GORSETÓW

zaliczona w roku 1878.

Najlepsze Fasony, Trwałość i Tanieść, powróciwszy z podróży swojej do Wiednia, Paryża, Brukselli i Berlina, zawiadamiam Szan. Publiczność, iż przywiozłem najnowsze fasony, które klientela moja może każdego czasu u mnie obejrzeć.

Stosunki moje z najpierwszemi fabrykami, oraz powszechnie uznana solidność moich wyrobów, dają mi możność zwalczania wszelkiej konkurencji.—O łaskawym licznym zwiedzaniu magazynu uprasza z uszanowaniem

Wilhelm Steiner,
Fabryka Gorsetów.

109R

Fabryka Świętokrzyska 24 stary, 34 nowy.

OLIWA NICEJSKA,

Octy stołowe i Essencja Octowa Frankfurtska, znajdują się w znacznych zapasach

w Składach Materiałów Aptecznych

LUDWIKA SPIESSA I SYNA,

Plac Teatralny N 4645, obok kościoła PP. Kanoniczek,

ulica Marszałkowska N 140, pomiędzy Świętokrzyską i pl. Zielonym.

Ceny przystępne.—Towar wyborowy. 15R

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 3 (15) Lutego r. b., o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy, licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje, na jednoroczną dzierżawę od dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1886 r. do takiejże daty 1887 r. posesji N 2914 w Warszawie, od rs. 3.000 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o taką dzierżawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta, opieczetowaną deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru poniżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy m. Warszawy, na złożone w tejsze kassie wadium, w ilości rs. 300 i na koszt ogłoszenia rs. 25, które nieurzymującym się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejżenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na rok jeden od dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1886 r. do takiejże daty 1887 r. posesję N 2914 w Warszawie, za sumę rs. kop. rocznie (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kassie m. Warszawy wadium rs. 300 i na koszt ogłoszenia rs. 25 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia (wypisać dzień, miesiąc i rok). Podpisać wyraźnie imię i nazwisko. 172R

Objąwszy pozostałe zapasy zwiniętej fabryki

Rzodkiewicz, Zaborowski i Surzycki,

mamy honor zawiadomić, że takowe w dalszym ciągu sprzedawać będziemy i że złożyliśmy

FABRYKĘ WYROBÓW PLATEROWANYCH

POD FIRMĄ

WICHERT i WOLBERG,

przy ulicy Bednarskiej N 26,

Staraniem naszym będzie dostarczyć Szan. Publiczności wyroby gustowne, najświetniejszych fasonów, grubo srebrem pokryte, po cenach praktykowanych w innych fabrykach, z ustępstwem 25% rabatu. 175R

Sklep przy ulicy Krakowskie-Przedmieście N 1, wprost Kopernika.

Kupuje się srebro

Przyjmuje się reperacje

Po Rs. 19 za sztukę!

Ulepszone automatyczne politurowane

KŁOZETY

POKOJOWE

do PROSZKU OTWOCKIEGO,

sprzedaje Fabryka Hydrauliczna

M. TRZĘCINSKIEGO,

Krucza N 11. 3323

Kanarki z Hartzu

z miejscowości

ANDREASBERGER,

b. ładnie śpiewające, w dzień i przy świetle, nasładowe flety i dzwony, do sprzedania w wielkim wyborze.—Ul. Podwał, Hotel Sławiański, miesz. 13. 155

C. H. Engel.

NOWOŚĆ!

Fabrykant Tabacznicy

„OTTOMAN” w Petersburgu.

10 sztuk „Cesarские” średni form. 10 k.

10 sztuk „Hrabowskie.” „ „ 10 k.

10 sztuk „Admiralskie” dl. mm. 10 k.

10 sztuk „Generalskie” grubo for. 10 k.

10 sztuk „Gruszy” „ „ 6 k.

Tytonie od rs. 3 kop. 20 do rs. 15 za funt.

Uprzejmie upraszam Sz. Publiczność Warszawską, jeżeli chce palić dobre papierosy, z aromatem smacznym i przyjemnym, aby spróbowała wyżej wymienione papierosy i tytonie.—Jestem przekonany, że zasłuży sobie na podziękowanie za owe przepyszne tytonie. Nabywać można we wszystkich znaczniejszych magazynach tabacznycych i dystrybucjach w Warszawie. 129R

Ostrygi

Krymskie, świeże,

otrzymał Handel Win

Józefa Purwin,

Miodowa N 13. 153R

Ktoby znał język francuzki i włoski, a chciał mieć

Towarzysza podróży

do Mentony, niech raczy swe oferty składać do Kurjera Warszawskiego najdalej do 27 b. m. pod lit. B. S. 163

Największy wybór
Biznisi Paryskiej
i Sztucznych Brylantów.
Bernard Kipman.
Senatorska
róg Miodowej.
21B

PAPIER FAYARD et BLAYN

PARYŻ, rue Saint-Merry 30.

Leczy: katar, choroby piersiowe, reumatyzm, oparzenia i nagniotki. Znajduje się we wszystkich aptekach.

Slizgawka w Łazienkach

WARSZAWSKIEGO 169

Rzecznego Yacht-Klubu,

we Wtorek, dnia 14 (26) Stycznia 1886 r.

Illuminacja.

Początek o godzinie 7-ej wieczorem.

Wejście dla dorosłych 40 k., dla uczni i dzieci 20, dla członków 25 k.

W razie niepogody zabawa odłożona.

SPECJALNA

FABRYKA BIELIZNY

Józef i S-ka,

Elektoralna Nr 5, nowy 7,

przygotowała wielki wybór koszul

męskich i nocnych, gładkich, edk.

95, ubieranych, od rs. 1.20.

Specjalne cenniki bielizny na żądanie wysyłamy gratis. 176R

Ul. Orla Nr 5—9.

CZASOWA

WYPRZEDAŻ POWOZÓW.

po cenie niżej kosztu oraz przyjmuje wszelkie reperacje w zakresie powozów wchodzące, po możliwie niskiej cenie, w fabryce powozów

F. GEYER,

Ulica Orla Nr 5—9.

MEBLE.

za bardzo tanią cenę do nabycia

Garnitur Mebli

czarnych, prawie nowych, na urząd sprawionych, aksamitem w kwiaty pokrytych. Siód przed kanapę, bogato inkrustowaną perłową masą i brązem, w razie potrzeby także i 2 Lustra duże, z konsolami najnowszego stylu bogato inkrustowane, z Paryża sprowadzone.—Wiadomość: Pawia 16 (nowy), miesz. 4. 163R

Pokoje umeblowane

suche i ciepłe, z usługą, samowarem i opalem.—Chmielna N 5 nowy, mieszkanin 30, gdzie napisano: Zarząd pokoiów, na dole, lub też wiadomość: 1-e piętro, ze schodów tylko na prawo, gdzie karta z nazwiskiem. 171

Papierosy

znakomitej dobroci

KAIR

mocne, 10 sztuk 10 kop.

Fabryki Laferme w St. Petersburgu.

Dostać można we wszystkich Składach tabacznycych. 133R

Nauka i wychowanie.

Prof. de Préchamps, Długa 25. Młode dwie francuzki nowo przybyłe, z patentem i świadectwem.

Dotrzebna nauczycielka z wyższym patentem. Wiadomość w Skierniewicach u przełożonej pensji żeńskiej, Niewęglowskiej. 957

Pony francuzki z niemieczyzną poszukują miejsca. Gubernatorowie polacy potrzebni. Krakowskie-Przedmieście 7. Kantor pracy. Dobrowska. 1303

Dotrzebna nauczycielka, Julja Markiewicz, z patentem gimnazjalnym i upoważnieniem na nauczycielkę języka niemieckiego, posiadająca także muzykę, poszukuje miejsca stałego, lub lekcyj w prywatnych domach. Wiadomość Królewska 29, mieszkania 17.

Paryżanki poszukują, mogącej u siebie w domu udzielać lekcji młodej osobie. Oferty uprasza się składać w Biurze Ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18, 23, pod wyrazem „Lekcje.” 173

Posady i prace.

Gospodyni potrzebna jest, do zarządu większym gospodarstwem. Wiadomość u zarządy hotelu Angielskiego. 1275

Uczni i praktykantów przyjmuje fabryka wyrobów elektrycznych i precyzyjnych Lenczewskiego i S-ki. Marszałkowska 114

Uczni do ogrodnika na stół i mieszkanie. Przyjmuje się. Złota 22, stróż wskazuje.

Agenci z kauceją potrzebni zaraz na Warszawę. Wiadomość w składzie wódek K. Schneider. Marszałkowska 144. 1248

Lokaj (kamerdyner) potrzebny jest zaraz. Wiadomość w hotelu Angielskim u zarządy.

Potrzebne są panny zdadne do staników i uczennice, do pracowni Diube. Aleksandra N 20. 1325

Uczeń potrzebny jest do cukierni w hotelu Polskim. Długa N 27. 1313

Potrzebny jest starszy kelner, posiadający język: polski, niemiecki i angielski. Warunki adresować do Odessy, Marcelmu Orańskiemu, poste-restante. 832

Potrzebne są panny do okryć, zdadne i do nauki. Niecła N 8, m. 33. 973

Francuzka wykształcona pragnie przyjąć miejsce do towarzystwa lub opieki nad dziećmi. Wiadomość Nowy-Swiat N 36, mieszkania 14. 1028

Osłowiek wykształcony w sile wieku, posiadający gruntownie oprócz polskiego i rosyjskiego języki: francuzki i niemiecki, oraz muzykę, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia, głównie za stół i stancję. Wiadomość: ulica Widok 3, w redakcji. 187

Panny zdadne i podreżne, potrzebne są do pracowni sukien. Mlyna N 7, u Maliszewskiej. 1259

Młody drukarz, obznajmiony z maszyną drukarską nożną, systemu amerykańskiego, potrzebny jest natychmiastowo na wyjazd. Wiadomość w kantorze fabrycznym, Danilewiczowska N 7. 1249

Subjekt inteligentny, z dobrą rekomendacją i świadectwami, który może złożyć kaucję, poszukuje od 1 Lutego zajęcia. Adresy uprasza składać w kantorze tegoż pisma pod lit. H. S. N 30. 1209

Lokale.

Do wynajęcia od 1-go Kwietnia r. b. Przy ulicy Marszałkowskiej № 67 nowy, obok gimnazjum, 3 pokoje z balkonem, na 3-em piętrze, od frontu, z dwoma wejściami, z przedpokojem i kuchnią, z wodociągami i zlewem, oraz piwnica i góra wspólna, za rs. 350 rocznie.—Oraz 2 pokoje kawalerskie, każdy z osobnym wejściem frontowymi schodami, nie drogo, stróż wskaże. 157

Do sprzedania dwie suknie jedwabne, czarna i niebieska, oraz ponszka biała adamaszkowa. Ciepła № 4, m. 5. 1331

Meble garnitur czarny, rzeźbiony, orzechowy, ozdobny, urządzenie jadalnego pokoju, oraz lustra, firanki i inne meble, z kilku pokojów, tania do sprzedania na Chmielnej, w pałacu № 32 nowy, idące od rogu Brackiej piąty dom. 862

Ogrodnik bezdzietny z dobrymi świadectwami poszukuje miejsca. Ulica Marszałkowska № 66, m. 26. 1116